

NO T'OBLIDARÉ

Recordo quan ens vam conèixer, tu portaves aquella samarreta que tan m'agradava i que tant t'afavoria. Només de veure't em va impressionar la teva mirada, el teu somriure, la teva veu... TOT TU!!!

Al cap d'unes setmanes vas començar a agradar-me i el meu cor palpitava fort cada cop que ens miràvem, cada cop que parlàvem, cada cop que ens creuàvem, sempre que em venies al cap.

Vam quedar una tarda i et vas arreglar molt, estaves més "guapo" que mai. Aquella mateixa tarda tu vas dir-me tot allò que senties per mi i jo no vaig saber què dir-te.

Quin error!!! Vas marxar decebut per la meva reacció i quan anaves distret, pensant en tot el que tenies al cap en aquell moment, va aparèixer aquell cotxe i va passar tot.

Després de donar-hi moltes voltes, vaig decidir trucar-te per poder aclarir-te els meus sentiments, obrir-te el meu cor, però no vaig poder fer-ho perquè ja no hi eres, i ja no em miraries més, ni ens tornarem a creuar però el pitjor és que te'n vas anar sense saber que t'estimava i t'estimo.

No t'oblidaré.

IRENE GARCÍA HDEZ.
4t A